

γλυκεῖαν Μελωδίαν τῶν Ἦχων, διὰ τὰ Φέρη

της δηλ. $\frac{3}{4}$ ἢ $\frac{2}{3}$ εἶναι $\frac{8}{9}$ ἦτοι 8:9, ἢ αὐτὸ χιματίζει τὸ σημεῖον ὀνομαζόμενον Δεύτερον μείζον τῆς Σεμελιῶδης· ἢ ἡ διαφορὰ μίᾳς μείζονος τρίτης, ἢ τετάρτης εἶναι 15:16, τὸ ὁποῖον χιματίζει τὸ Δεύτερον ἐλάσσον, ὅπῃ ἀκολουθεῖ ἀμέσως τὴν Σεμελιῶδη.

30. Ἡ γέσις 8:9 ὀνομάσθῃ Τόνος, ἢ μείζον διάσημα· 9:10 τόνος Ἐλάσσων, ἢ 15:16 ἡμίτονος, ἢ κάλλιον ἐν διάσημα, μείζον μὲν τῆ ἡμίσεως ἐνὸς τόνου, ἔλαττον δὲ ἐνὸς πλήρους· ὅθεν ἐὰν ἐξ ἐνὸς ἐλάσσονος τόνου 9:10 (ὅπῃ εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς διὰ τριῶν ἐλάσσονος, ἢ τῆς τετάρτης) εὐγάλη τιμὰς μίαν ὀγδόην 1:2 θέλει μείνη ἡ γέσις 5:9, ὅπῃ εἶναι τὸ σημεῖον ἐπάνωθεν τῆ διὰ Ἑκτῆς μείζονος, δηλ. ἡ Ἐβδόμη ἐλάσσων· ἡ δὲ Ἐβδόμη μείζων εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆ ἡμιτόνου 15:16, ἢ τῆς Ὀγδόης 1:2, δηλ. ὁ λόγος 8:15· τοιοῦτοτρόπως θέλετε ἔχει τὰ διασημάτα, εἴτε Ἀρμονικὰ, ἢ Μελωδικὰ, τὰ ὁποῖα συνισῶσι τὰ σημεῖα τῆς κοινῆς χρήσεως· τὰ ἄλλα εἶναι ἀηδῆ, ἢ παράγῃσι σημεῖα πολλὰ τραχέα, ἢ ἀηδεῖς κακοφωνίας, πολλὰ ἀναρμόσθης πρὸς χρῆσιν τῆς Μουσικῆς.

31. Τὸ πρῶτον σημεῖον, ἢ τὸ Σεμελιῶδες παντὸς τόνου, ἢ ἡχε ὀνομάζεται Κλεῖς, ἐπεὶδὴ εἰς αὐτὴν ἀναφέρονται ὅλα τὰ σημεῖα ὅπῃ εὐρίσκονται εἰς τὴν Μελωδίαν αὐτῆ τῆ ἄσματος, ἢ δι' αὐτῆς διίσύονται, ἢ κυβερνεῦνται· ἡ Μελωδία ἀρχινᾷ γενικῶς ὑπὲρ αὐτὴν τὴν Κλεῖδα, ἢ τελειώνει πάντοτε δι' αὐτῆς· οἰαιρῶσι τὴν Κλεῖν εἰς δύο ἦδη, δηλ. εἰς Κλεῖν δι' ἡμιτονίε, ἢ εἰς Κλεῖν διὰ δίσεως.